

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010542
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010542.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému E. J., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 17. júla 2018 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. februára 2018, sp. zn. 1T/108/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného E. J. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. februára 2018, sp. zn. 1T/108/2017, bol obžalovaný E.. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 28. apríla 2016 v čase približne od 17.00 hodiny do 17.30 hodiny v J. na ulici Š. F., v suteréne bytového domu číslo XXX vo vchode číslo X poškodenú Y. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. F. číslo X/XX, J. udrel jedenkrát rukou nezisteným spôsobom, s veľkou pravdepodobnosťou zovretou v päšť do oblasti úst, dôsledkom čoho poškodená spadla na zem, kde si udrela hlavu a na zemi ju ešte jedenkrát kopol do pravej strany hrudníka, ktorým konaním jej spôsobil tržnú ranu dĺžky 0,7 centimetra na hornej pere, tržnú ranu dĺžky 1,5 centimetra na dolnej pere, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie pravej strany hrudníka s narušením obvyklého spôsobu života v trvaní 10 - 14 dní, ktoré spočívalo v nutnosti ihneď po úraze vyhľadať lekárske vyšetrenie, vrátane absolvovania CT, RTG a USG zobrazovacích vyšetrení za účelom zistenia rozsahu poranení a vylúčenia vnútorných zranení, hospitalizáciu v trvaní dva dni a následne nutnosť dodržiavať pokojového režimu, ďalej bolestivosť hrudníka, ktorá obvykle sprevádza aj dýchanie v pokoji bez pohybu, čo si obvykle môže vyžiadať užitie liekov proti bolesti, ďalej sťaženie spánku pre nutnosť polohovania na neporanenej strane hrudníka.

Za tento trestný čin bol obžalovaný E. odsúdený podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola obžalovanému určená skúšobná doba na 16 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej Y. B., XXX XX L. - H. časť J., IČO: 35 937 874 škodu vo výške 529,14 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená Y. O., nar. X.X.XXXX, bytom J., Ul. Š. F. č. X/X, s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný E. J. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania poukazoval na to, že nepopiera, že medzi ním a poškodenou v inkriminovanej dobe došlo po verbálnom konflikte aj k fyzickému kontaktu, keď poškodená ho udrela do tváre. On pritom pudovo a v sebaobrane -majúc pri sebe maloletú dcéru, - poškodenú tiež udrel do tváre potom, ako

útok z jej strany na jeho osobu pokračoval. Nie je však pravdou, že by poškodenú následne na zemi kopol a takýto jeho útok vzhľadom aj na veľkosť priestoru, kde sa skutok mal stať, je nereálny. Výpovede poškodenej O. a svedka P. sú pritom účelové a okresný súd sa s rozpormi, ktoré v ich vzájomných výpovediach existujú, vôbec nevysporiadal. Aj nestranná svedkyňa A. Y. vypovedala, že incident priamo nevidela, ale že po konflikte bola svedkom toho, ako P. poškodenej povedal, že si nemala začínať. Práve táto svedkyňa potvrdzuje pravdivosť jeho výpovede v tom smere, že konflikt nevyprovokoval on. Zásadne popiera, že by zranenia, ktoré u poškodenej spôsobili narušenie jej obvyklého spôsobu života v trvaní 10 až 14 dní vznikli jeho zavineným konaním. Na podklade uvedených dôvodov navrhol, aby po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b/ , ods. 2 Tr. por. krajský súd v súlade s § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že jeho spod obžaloby prokurátora oslobodí, pretože skutok pre ktorý je trestnej stíhaný nie je trestným činom.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 29. júna 2018, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí vykonanom dňa 17. júla 2018 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným v odvolaní napadnutých výrokov o vine a treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného E. J. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného E. J. (nepoprel svoju účasť na incidente ani to, že poškodenej potom, ako ho táto napadla, dal v sebaobrane facku, poprel však, že by jej spôsobil nejaké zranenia), ale predovšetkým aj o svedecké výpovede poškodenej Y. O., ktorá na svojich usvedčujúcich výpovediach zotrvala počas celého trestného konania, tiež o usvedčujúce svedecké výpovede H. P., výpoveď znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva, chirurgie MUDr. C. P. i jeho znalecký posudok vo vzťahu k zraneniam spôsobeným poškodenej Y. O. dňa 28.4.2016 i listinné dôkazy o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaný E. J. spáchal skutok spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku. Okresný súd preto dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, keďže boli jednoznačne vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi a pritom správne vyhodnotenými okresným súdom. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného E. J. zo spáchania žalovaného skutku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného E. J. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § X56 ods.1 Tr.zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež presvedčivo a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. S. súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. S. námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného E. J. okresným súdom, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu konania obžalovaného E. J., s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 156 ods.1 Tr. zák. (odňatie slobody na 6 mesiacov až na dva roky) vo výmere 6 mesiacov, teda na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 16 mesiacov je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, za nezistenia žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Rovnako vecne správne a v súlade s ustanovením §§ 287 ods. 1 a 288 ods.1 Tr.por. sú aj výroky o náhrade škody.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ani vo výrokoch o náhrade škody, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného E. J. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.